

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 744/2015
21.09.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног С.К., због кривичног дела несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К., адвоката Б.Ђ., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици Кж1 58/14 од 26.02.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 18/15 од 12.06.2015. године, у седници већа одржаној дана 21.09.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости бранилаца окривљеног С.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Суботици Кж1 58/14 од 26.02.2015. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж3 18/15 од 12.06.2015. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Суботици Кж1 58/14 од 26.02.2015. године, уважена је жалба Основног јавног тужиоца у Суботици, па је преиначена пресуда Основног суда у Суботици К 984/13 од 31.03.2014. године, тако што су окривљени С.К., М.П. и И.Т. оглашени кривим да су извршили кривично дело и то: окривљени С.К. и М.П. кривично дело несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези става 1. КЗ, а окривљени И.Т., кривично дело несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези става 1. и 3. КЗ, па су им изречене условне осуде тако што је сваком окривљеном појединачно одређена казна затвора у трајању од по шест месеци, те је истовремено одређено да се ова казна неће извршити ако окривљени за време од две године од дана правноснажности пресуде не учине ново кривично дело. На основу члана 258. став 4. ЗКП, оштећено ЈП ПТТ Саобраћаја „Србија“, је са својим имовинскоправним захтевом упућено на парнични поступак. На основу члана 264. ЗКП, окривљени су обавезани да надокнаде трошкове кривичног поступка Основном суду у Суботици, на име паушала у појединачном износу од по 10.000,00 динара у року од 30 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж3 18/15 од 12.06.2015. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљених С.К., М.П. и

И.Т., а пресуда Вишег суда у Суботици Кж1 58/14 од 26.02.2015. године, је потврђена.

Бранилац окривљеног С.К., адвокат Б.Ђ., поднео је захтев за заштиту законитости против наведених правноснажних пресуда, због повреде закона из члана 485. став 2. у вези става 1. тачка 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи пресуду Вишег суда у Суботици Кж 58/14 и окривљеног ослободи од оптужбе као и да бранилац у смислу члана 488. став 2. ЗКП, буде обавештен о седници већа Врховног касационог суда.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа, на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног С.К. је недозвољен.

Одредбом члана 485. став 1. ЗКП, прописани су разлози за подношење захтева за заштиту законитости од стране лица овлашћених за подношење захтева (члан 483. став 1. ЗКП), па је између осталих у члану 485. став 1. тачка 1) ЗКП, као разлог предвиђена је повреда закона.

Одредбом члана 485. став 4. ЗКП, ограничени су разлози због којих окривљени може поднети захтев за заштиту законитости, па следствено томе, окривљени на основу члана 485. став 1. тачка 1) и став 4. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости само због повреда тог законика, прописаних у члану 74, члану 438. став 1. тач.1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члану 439. тачка 1) и 3) и члану 441. ст.3. и 4. учињених у првостепеном и поступку пред Апелационим судом. Бранилац окривљеног чија су права ограничена правима окривљеног у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, захтев за заштиту законитости може поднети искључиво из разлога прописаних чланом 485. став 4. ЗКП.

Бранилац окривљеног С.К. у захтеву за заштиту законитости указује да је Виши суд у Суботици правилно утврдио постојање пропуста окривљених, па и окривљеног С.К., али да из чињеничног стања утврђеног правноснажном пресудом јасно проистиче да последица која је у конкретном случају наступила није у узрочној вези са пропустима окривљених, јер је, према наводима захтева, последица односно штета у износу од 3.285.000,00 динара наступила услед извршења кривичног дела разбојништво од стране НН лица. У захтеву бранилац окривљеног истиче и то да како члан 361. КЗ захтева постојање узрочно-последичне везе између радње односно пропуста окривљеног и наступеле штете, а да штетна последица није наступила услед пропуста окривљеног, то без штете која је битан елемент кривичног дела за које је окривљени осуђен правноснажном пресудом нема ни његове кривице, због чега је према наводима захтева, Виши суд у Суботици погрешно применио кривични закон тиме што је окривљеног огласио кривим и осудио га за кривично дело несавестан рад у служби из члана 361. став 2. у вези става 1. Кривичног законика.

Међутим, Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног изнетим наводима захтева, иако се формално позива на повреде кривичног закона из члана 439. тачка 1) и 2) ЗКП, које су дозвољени законски разлози за подношење овог

ванредног правног лека од стране окривљеног, правноснажну пресуду у суштини побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, што не представља разлог због којег окривљени преко браниоца може поднети захтев за заштиту законитости у смислу члана 485. став 4. ЗКП, па је захтев браниоца окривљеног оцењен као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио је као у изреци овог решења.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**